

var i Stand til anføre et eneste Eksempel paa, at der fra nogen Side i Udlandet kræves noget saadant af os, og det er efter min Formening ganske naturligt, for man kan jo lige saa lidt kræve Umuligheder af Nationer som af Personer.

Men saa henviser man til Haager-Konventionen og siger, at der er paalagt neutrale Stater visse Forpligtelser, og paa disse Forpligtelser bygger man saa, idet man hævder, at vi skulle forsvare vor Neutralitet. Jeg vil dertil sige, at Haager-Konventionen paalægger ikke de neutrale Stater nogen Forpligtelse i saa Henseende. Jeg skal henvide til, hvad den indeholder. Artikel 2 lyder saaledes: „Det er forbudt de krigsførende at lade deres Tropper eller Transporter af Ammunition eller Levnedsmidler passere over en neutral Stats Territorium“. Og Artikel 3 indeholder Forbud mod: „paa neutral Magts Territorium at anlægge eller benytte Station for Radiotelegrafi eller andet Meddelelsesmiddel“. I § 4 er det forbudt de krigsførende at danne Afdelinger af Kombattanter eller aabne Indrulleringskontorer paa neutral Magts Territorium. Saa siges der i Artikel 5 med Hensyn til Forpligtelserne: „En neutral Magt maa ikke finde sig i, at nogen af de i Artiklerne 2—4 ommeldte Handlinger finde Sted paa dens Territorium“. Nu maa jeg da først spørge: Hvad betyder det, at de ikke maa finde sig deri? Det kan ikke betyde, at man over sin Evne skal forhindre, hvad man ikke kan forhindre, det forlanger selvfølgelig Konventionen ikke. Lad os se, hvorledes Forholdene ligge for. Der er nævnt, og det vil jeg anse for det vigtigste, Gennemmarch af Tropper over en neutral Stats Territorium. Have vi da i Danmark noget at frygte for, at krigsførende Magter skulle bruge Landet til Gennemmarch for Tropper? Hvis de skulde komme Syd fra, hvor skulde de saa marchere hen? Der er jo Kattegat og Skagerak, saa de kunne jo ikke komme igennem vort Territorium til noget andet Land, og vi behøve ikke at frygte noget som helst i saa Henseende. Vi hørte en Gang en meget kraftig Udtalelse om at stille 50,000 Mand ved Esbjerg for at forhindre en Landgang derovre. Det kunde ganske vist tænkes, at en Magt vilde landsætte Tropper der og bruge Landet til en Gennemmarch gennem Landet fra Nord til Syd. Men hvad kunne vi saa gøre? Her vil jeg igen citere det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen). Han pointerede meget skarpt, at det er den rene Undtagelse, at

man kan afværge Landgang, og tilføjede, at enhver Modstander kan beregne den Styrke, vi kunne opstille, og saaledes møde med en tilsvarende Styrke, som kan feje denne Styrke til Side. Navnlig vil jo den Styrke, som efter Regeringens Forslag skal være i Jylland, være en ren Bagatel under saadanne Forhold, saa at den ikke vilde være i Stand til at forhindre Landgang i Jylland paa noget som helst Punkt, og hvis der altsaa blev Tale om en Gennemmarch fra Nord, vilde vi ikke være i Stand til at forhindre det. Det vilde ligge over vore Kræfter. Overfor de øvrige Tilfælde, som nævnes i Artiklerne 3 og 4, Indrulleringskontorer, Radiotelegrafi og andre Meddelelsesmidler, vil jeg antage, at et almindeligt Politi her i Danmark vil være i Stand til at forhindre, at noget saadant skete. Der behøves ingen Tropestyrke for at forhindre den Slags Ting, det kunne vi gøre med en almindelig Politistyrke. Men det vigtigste af det hele er, at de Magter, som var repræsenterede paa Konferencen i Haag, have vedtaget Forbudet imod, at de af mig her nævnte Ting ske. Og det er saaledes til dem, man skal henvende sig, for at de kunne sørge for, at deres Forbud bliver respekteret, og derfor mener jeg, at i paakommende Tilfælde har man Rekurs til de Magter, som have underskrevet Konventionen, og de skulle være med til at forhindre det, uden at vi behøve at gøre noget som helst i saa Henseende, særlig ikke naar det overstiger vore Evner.

Jeg har tilladt mig i dette Foredrag at henvise til, hvad Historien kan lære os paa dette Omraade. Jeg har draget den Lære af Historien, at vi skulle gaa til Afrustning, at det er en ganske forkert Tanke, at Danmark er i Stand til at forsvare sig med Vaaben i Haand. Det har jeg læst i Historien, og jeg tror, at de Eksempler, jeg har fremdraget, ere slaaende.

Der er et andet historisk Omraade, nemlig Valgene. Valgene have jo været omtalte af alle Partier. Resultatet var jo bedrøveligt for Regeringspartierne, bedrøveligt for Reformpartiet, for de Moderate. Højre vandt ganske vist en Del, men de samlede Forsvarsvenner have lidt et betydeligt Tab. Jeg vil tillade mig at se paa de Valg, som have fundet Sted tidligere. Valgenes Historie viser da Nederlag paa Nederlag for de Partier, som have støttet Militarismen her i den danske Rigsdag. Jeg skal først anføre Resultatet af Valgene i 1876. Den Gang bestod Folketinget af 102 Medlemmer, og Højre var den